

primárkach Johnsona do boja o post londýnskeho starostu, britské médiá z toho spravili súboj kontroverzných titanov. Johnson totiž vyzval na súboj nominanta labouristov Kena Livingstona. Ten je známy ako Červený Ken pre jeho príklon k socialistickým myšlienkam, pre kritiku amerického prezidenta Georgea Busha a podpísovanie dohôd s venezuelským lídrom Hugom Chávezom.

Proti úradujúcemu Livingstonovi, ktorý šéfoval Londýnu dve obdobia, však konzervatívci v Johnsonovi postavili kandidáta s rovnako zaujímavou minulosťou. „Je pravda, že sa o ňom nedá hovoriť ako o typickom predstaviteľovi svojej strany, hoci jeho pôvod a vzdelanie sú pre konzervatívnych lídrov bežné,“ povedal aj Roman Gerodimos z univerzity v Bournemouthe. „Boris Johnson je však najmä prototypom politika, ktorý je

stupkov, z toho šesť ráz prešiel na červenú. Po odhalení sľúbil, že bude opatrnejší. Z jazdy bicyklom na červenú sa musel v marci zodpovedať aj Cameron. Londýnsky starosta a šéf konzervatívov sú pritom tandem, ktorý by v nasledujúcich parlamentných voľbách chcel ukázať červenú kartu labouristom. Špekuluje sa však aj o tom, že by Johnson, ak sa mu bude dariť v súčasnej úlohe, mohol chcieť Camerona odstaviť od kormidla.

„Nemá dosť skutočných ambícií a nie som presvedčená ani o tom, že úspešne povedie Londýn,“ povedala pre Pravdu Jane Greenová, politologička z univerzity v Manchestri. Ani podľa Gerodimosa londýnsky starosta po kresle predsedu príliš nepoškudkuje. „Ak sa však konzervatívci dostanú k moci, nebudem prekvapený, keď Johnson získa dôležitý vládný post,“ dodal expert.



Konzervatívec Boris Johnson v súboji o londýnskeho starostu v máji porazil labouristického kandidáta Kena Livingstona. Na fotografii hore Johnsonovi k výhre gratulujú jeho priaznivci. Na snímke vľavo dole drží plagát s nápisom – Niektorí ľudia sú homosexuáli na akcii proti homofóbii. V roku 2001 však vo svojej knihe uviedol, že ak môžu manželstvá uzatvárať osoby rovnakého pohlavia, v princípe by mohli existovať aj zväzky medzi tromi mužmi a psom. Johnson do práce jazdí na bicykli. V úrade bol len niekoľko dní, keď ho novinári prichytili, ako na ceste urobil osem dopravných priestupkov. FOTO: SITA/AP

Dôchodca zaplatil za teplo o osemtisíc viac

Martin Kováčik

© Perex, a.s.

BRATISLAVA – Dôchodcu Michala Šebeňa z Bratislavy vyšlo vlni kúrenie v trojizbovom byte 24-tisíc korún, o osemtisíc viac ako v roku 2006. Pri rovnako miernej zime a iba miernom zdražení tepla je za nárastom platieb najmä zmena merania spotrebovaného tepla. Šebeň, podobne ako ostatní ľudia žijúci v bytových domoch, dostal v týchto dňoch rozúčtovanie vlni dodaného tepla, ktoré odhalilo nepresnosti v meraní a platbách.

Trojposchodová bytovka prešla koncom roka 2006 od

rozpočítavania tepla podľa plochy bytov na pomerové radiátorové merače tepla. Pán Šebeň odvtedy dopláca na to, že býva na najvyššom, treťom poschodí. Teplo, za ktoré platí, odchádza preč cez nezateplenú strechu. Pri rozúčtovaní sa mu to vyažuje tým, že platí len za 80 percent tepla, ktoré namerajú jeho radiátorové merače.

Koeficient 0,8, ktorý pre byty pod strechou odporúča aj vyhláška štátneho regulačného úradu, je však v prípade nezateplenej strechy nepostačujúci. Šebeň však nemá možnosť znížiť ho. Podobný problém majú na Slovensku

aj ďalší vlastníci bytov pod strechami či okrajových bytov. Nespokojný s vyúčtovaním spotreby tepla podľa radiátorových meračov je napríklad aj pán Kapitán z Kysuckého Nového Mesta.

V bytovke pána Šebeňa sú hneď pod strechou štyri byty z dvanástich. „Vlastníci bytov na prvom a druhom poschodí sú v prevahe, platia menej, a tak nemajú dôvod na to, aby odsúhlasili iné koeficienty,“ sťažuje sa Šebeň. Už po zohľadnení koeficientu 0,8 dosahuje podľa Šebeňa nameraná spotreba tepla na prvom a druhom poschodí bytovky spolu takú hodnotu ako

na treťom poschodí. „Ľudia na prvých dvoch poschodiach nás drzo oberajú o peniaze,“ dodáva Šebeň.

Regulačný úrad tvrdí, že odporučený koeficient na úrovni 0,8 pre byty pod strechou dal do vyhlášky na základe výpočtov odborných pracovníkov. Úrad však pripúšťa, že koeficient nemusí byť v niektorých prípadoch postačujúci a zvažuje úpravu vyhlášky. „V každom prípade by však obyvatelia domu urobili lepšie, ak by sa dohodli na spôsobe rozpočítavania a obrúsili extrémny,“ dodáva hovorca úradu Miroslav Lupták. Byty si napríklad môžu dať pripraviť odborný

posudok o prechodoch tepla cez steny a na základe neho stanoviť pre jednotlivé miestnosti v dome spravodlivejšie koeficienty.

Podľa Šebeňa im pri hlasovaní o inštalácii meračov hovorili, že zariadenia sú povinné. Merače tepla pre byty nariadil zákon o tepelnej energetike z roku 2004. Povinnosť inštalovať ich poslanci vlni len zjemnili tým, že merače byť nemusia, ak sa najneskôr do konca tohto roka väčšina vlastníkov bytov v dome dohodne na inej forme rozpočítavania nákladov za teplo.

Podľa prezidentky Združenia spoločenstiev vlastníkov

bytov na Slovensku Zdenky Jurčákovej radiátorové pomerové merače tepla možno inštalovať, až keď sa dom na takéto meranie pripraví. „Musí tomu predchádzať zateplenie obvodového pláštá, zateplenie strechy a pivníc, výmena okien či vyregulovanie vykurovacej sústavy a ďalšie opatrenia, ktoré vytvoria rovnaké podmienky pre každého vlastníka v dome,“ upozorňuje. „Osadiť merače a nič v dome nerobiť je len premiestňovanie peňazí z peňaženky jedného vlastníka do peňaženky druhého a nie spravodlivé rozúčtovanie nákladov na teplo,“ dodáva Jurčáková.